

[Mejdahl]

Ankebestemmelsen er helt i tråd med de forenklingstiltag, som regeringen foretager også på klage- og ankeområdet. Skønssager kan ikke længere ankes. Det er kun de retlige spørgsmål, der kan ankes.

Spørgsmålet om indeklima påkalder sig større og større opmærksomhed, og det er vel også derfor, at det har været nødvendigt at give boligministeren hjemmel til at lave bestemmelser på det område.

Gårdrydningen har vi jo været inde på tidligere, og den flyttes over i byfornyelsesloven som en helt naturlig ting.

Jeg skal på Venstres vegne give tilslutning til lovforslaget.

Mogens Elvensø (FP):

Denne lov er en sammenkobling af byggereguleringsbestemmelser og brandtekniske bestemmelser, og det kan vi fra Fremskridtspartiets side kun se som teknisk rigtigt.

Nu er der det, at brandlovene ikke er udformet på samme måde som byggelovene. Byggelovene består af et sæt bygningsreglementer, hvorefter enhver kan bygge sig et hus, men brandlovene består hovedsagelig af de lokale brandsinspektørers og brandmyndigheders skøn over, hvad der skal laves. En sammenkobling af disse to ting kan blive meget besyærlig. Man kan frygte, at byggesagsbehandlingen efter den nye lov sinkes.

Skorstensfejningen blev for nogle år siden ændret på en sjov og interessant måde. Før i tiden var det en sjældenhed at se en skorstensfejer på gaderne, men nu er de helt almindelige; man ser 3-4 på samme plads i byerne. Her trænger vi ikke til nye ordninger eller flere rensninger.

Loven giver ministeren flere bemyndigelser, end der har været før, og vi er ikke indstillet på at give ministeren flere bemyndigelser.

Den ændrede ankebestemmelse, hvor der nu kun bliver én ankeinstans, kan vi ikke gå ind for. Den er kun til gavn for byggemyndighederne, den er ikke til gavn for den enkelte, og det har flere af talerne nævnt her i dag.

En uhyggelig nyskabelse er reglerne om, at man nu kan gå ind på ejendommene og kontrollere drift og vedligeholdelse af de tekniske installationer. Det er en nyskabelse, som vi heller ikke kan gå ind for.

Ligeledes er der bestemmelser om regulering af anvendelse af visse byggematerialer, og her får ministeren en ny hjemmel. Det er også uønsket. I dag eksisterer der altså godkendelsesordninger for byggematerialer, og jeg synes, at vi bare skal køre videre med den ordning, der er i dag.

Men vi vil meget, meget gerne se, hvad der sker ved udvalgsarbejdet, og vi vil afveje skærperne mod de lettelser, der også er i dette lovforslag.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, regeringen og Folketinget vil mærke megen rygvind i forbindelse med forslag af denne type, der forenkler indviklede bestemmelser og gør procedurerne væsentlig hurtigere, og der er på mange måder fornuft i det, man her lægger op til. Noget af det er jo allerede sket gennem ressortoverførsel til Boligministeriet, og her følger man det så op i byggeloven.

Det, som vel er det mest kontroversielle og det, som man bør diskutere, er ændringen af ankesystemet. Det er jo det nye princip med én ankeinstans, som her slås fast også på byggelovens område. Samtidig går man videre med det i anden sammenhæng også fastslåede princip, at kun retsbestemte afgørelser kan ankes. Den sidste del af det kan vi fra radikal side fuldt og helhjertet tilslutte os. Det har længe været en misforståelse, at man skulle kunne anke en instans' skønsmæssige afgørelse og få et nyt skøn. Det giver ikke megen fornuft.

Der er en enkelt bestemmelse omkring den nye ankestruktur, vi synes der er grund til at hæfte sig en smule ved, og det er den, der vedrører det, man kalder sager, hvor der er tale om underordnede eller mindre indgribende forhold. Den bemyndigelse, man her giver boligministeren, kan i en række sammenhænge være yderst fornuftig, for det er klart, at man kan sætte en stor maskine i gang og få meget bureaukrati i sager, som egentlig ikke kan bære det. På den anden side må man også sige, at hvis denne bestemmelse misbruges, kan den føre til retsikkerhed.

Jeg har ingen som helst grund til at tro, at boligministeren skulle have sådanne intentioner, men jeg synes, det er rimeligt, når vi nu går i gang med udvalgsarbejdet, at vi også får en vis fornemmelse af, hvordan man har tænkt sig at udnytte denne bemyndigelse, sådan at vi alle